

Chambre des Représentants

SESSION 1975-1976

2 JUILLET 1976

PROPOSITION DE LOI

accordant une compensation financière aux travailleurs indépendants et aux titulaires d'une profession libérale qui exercent un mandat public.

(Déposée par M. Buchmann.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Par suite de l'augmentation considérable des formalités administratives et autres, la gestion des communes, des provinces et des commissions d'assistance publique est devenue une activité difficile, complexe et très absorbante, surtout pour ceux qui l'assument en plus de leurs activités professionnelles.

Si l'on sait que ces activités professionnelles ne se sont généralement pas simplifiées non plus au fil des ans, il doit être évident à chacun que l'intérêt pour tout ce qui touche à la gestion des affaires publiques n'est guère important.

Une telle évolution ne peut, finalement, pas être bénéfique à la gestion des communes, des provinces, des commissions d'assistance publique, etc. Seul un nombre limité de personnes se porteront encore candidates à un mandat communal ou autre, tandis que de nombreuses autres personnes de valeur préféreront laisser à d'autres des activités aussi absorbantes.

La Chambre des Représentants a déjà été saisie d'une proposition de loi instituant un congé pour l'exercice d'un mandat politique. Elle a pour objet de permettre aux travailleurs-mandataires de se libérer, pendant leur temps normal de travail, pour assumer un mandat politique, surtout un mandat à temps partiel tel que celui de bourgmestre, d'échevin, de conseiller communal, de membre ou de président de la C. A. P. et de conseiller provincial. La procédure prévue comporte le remboursement à l'employeur de la rémunération et des cotisations à l'O. N. S. S. afférentes à la période d'absence du travail.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1975-1976

2 JULI 1976

WETSVOORSTEL

tot toekenning van een financiële compensatie aan zelfstandigen en vrije beroepen die een openbaar mandaat bekleden.

(Ingediend door de heer Buchmann.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het beheer van de gemeenten, de provincies, alsmede van de commissies van openbare onderstand is ingevolge de aanzienlijke toeneming van de administratieve en andere formaliteiten een moeilijke, ingewikkelde en tijdrovende activiteit geworden, vooral dan voor degenen die deze activiteiten waarnemen buiten hun beroepsbezigheden.

Wanneer men dan weet dat deze beroepsbezigheden er meestal ook, in de loop der jaren, niet eenvoudiger op geworden zijn, dan moet het voor iedereen duidelijk zijn dat de belangstelling voor alles wat het openbaar beleid betreft, niet bijster groot is.

Uiteindelijk kan een dergelijke ontwikkeling niet bevorderlijk zijn voor het beheer van de gemeenten, de provincies, de commissies van openbare onderstand, enz. Slechts een beperkt aantal personen zullen zich dan nog kandidaat stellen voor een gemeentelijk of ander mandaat, terwijl vele valabele personen er de voorkeur zullen aan geven die tijdverslindende activiteit aan anderen over te laten.

Een wetsvoorstel tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat werd reeds bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers aanhangig gemaakt. Het beoogt de werknemers-mandatarissen in de gelegenheid te stellen zich tijdens de normale arbeidstijd vrij te maken voor het vervullen van een politiek mandaat, vooral parttime mandaten als burgemeester, schepen, gemeenteraadslid, lid of voorzitter van de C. O. O. en provincieraadslid. De voorgestelde procedure omvat de terugbetaling aan de werkgever van het loon en de R. M. Z.-bijdragen voor de periode van afwezigheid op het werk.

Il s'agit indubitablement d'une initiative qui permettra d'élargir la base du recrutement du personnel de gestion des communes.

Cette proposition nous paraît toutefois encore par trop unilatérale, en ce sens qu'elle permet aux travailleurs, sans imposer de charges nouvelles à leurs employeurs, de s'occuper pendant un certain nombre de jours ou d'heures de la gestion d'une série d'institutions démocratiques. Les employeurs ou les travailleurs indépendants, qui conduisent leurs propres affaires dans des conditions souvent très difficiles et se révèlent être des managers compétents, sont donc désavantagés par rapport à leurs travailleurs, lorsqu'ils présentent leur candidature à l'un des mandats politiques précités. Or, ils seraient sans doute prêts à se mettre au service de la collectivité — de fait, nombreux sont ceux qui y sont disposés — s'ils étaient également indemnisés pour le temps consacré à l'exercice de leur mandat politique.

Il est évident que leur cas suscite des problèmes qui ne se posent pas dans celui des travailleurs-mandataires, dont la rémunération et les cotisations à l'O. N. S. S. peuvent être facilement calculées. C'est là incontestablement un aspect très important, mais il n'y a certainement pas d'obstacles insurmontables à la recherche d'une solution. On ne peut naturellement pas s'attendre que la communauté supporte la totalité de la charge si le mandataire concerné qui est disposé à exercer un mandat politique communal ou provincial occupe également une fonction importante dans la vie économique.

Pour calculer l'indemnité à accorder aux travailleurs indépendants en vue de compenser leur perte de revenus, il faudra prendre en considération d'autres critères que ceux qui sont applicables aux travailleurs salariés. Les travailleurs indépendants disposent librement de leur temps, mais, si les corps élus dont ils font partie se réunissent dans le courant de la journée, il leur faudra fournir des prestations en dehors des heures normales de travail pour tenir ou remettre leurs affaires à jour. Ils devront, pour ce faire, accomplir des efforts particuliers et il paraît logique d'en tenir compte.

A l'instar de ce que prévoit la proposition de loi instituant un congé pour l'exercice d'un mandat politique, cette compensation financière doit être supportée par l'administration publique au sein de laquelle le mandat est exercé.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er.

Les travailleurs indépendants et les aidants au sens de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants et qui sont membres d'un conseil communal, d'un conseil provincial, d'une commission de la culture de l'agglomération bruxelloise, d'une commission d'assistance publique, du Conseil de la Communauté culturelle allemande ou qui exercent la fonction de président d'une de ces institutions ou de membre de leur collège exécutif peuvent bénéficier, pour l'exercice de ce mandat, d'une compensation financière en plus de l'indemnité ou du traitement y afférent, pour autant qu'ils soient soumis à l'arrêté royal précité.

Ongetwijfeld gaat het om een initiatief dat de basis voor de recrutering van het beheerspersoneel van de gemeenten kan verruimen.

Dit voorstel lijkt ons evenwel nog te eenzijdig, in die zin dat werknemers de gelegenheid wordt geboden om zonder nieuwe lasten voor hun werkgever, zich gedurende een aantal dagen of uren bezig te houden met de beheerszaken van een reeks van democratische instellingen. Werkgevers zelf of zelfstandigen die in vaak zeer moeilijke omstandigheden hun eigen zaken beredderen en zich als bekwame managers ontpoppen, zijn aldus benadeeld ten aanzien van hun werknemers wanneer zij zich kandidaat stellen voor één van voornoemde politieke mandaten. Nochtans zouden zij ongetwijfeld bereid zijn — en nu blijkt inderdaad dat velen het werkelijke zijn — om hun diensten ten bate van de gemeenschap te stellen zo zij eveneens werden vergoed voor de tijd besteed aan de uitoefening van hun politiek mandaat.

Uiteraard rijzen daarbij problemen die niet voorkomen in het geval van de werknemers-mandatariissen wier loon- en R. M. Z.-bijdragen gemakkelijk kunnen worden berekend. Dit is ongetwijfeld een zeer belangrijk aspect maar er bestaan zeker geen onoverkomelijke hindernissen bij het zoeken naar een oplossing. Men kan natuurlijk niet verwachten dat de gemeenschap de volledige last zou dragen wanneer de betrokken mandataris die bereid geworden wordt om een politieke mandaat te vervullen op gemeentelijk of provinciaal vlak, tevens een topfunctie bekleedt in het bedrijfsleven.

Bij het berekenen van de aan de zelfstandigen toegekende vergoeding voor derving van inkomsten dienen alleszins andere normen in aanmerking te worden genomen dan deze die gelden voor de werknemers. Zelfstandigen beschikken vrij over hun tijd, maar ze zullen toch, wanneer de verkozen lichamen waarvan zij deel uitmaken in de loop van de dag vergaderen genoodzaakt zijn buiten de normale arbeidstijd prestaties te leveren om hun zaken bij te houden of in te halen. Hiervoor zullen zij een bijzondere inspanning moeten leveren. Het lijkt derhalve logisch dat hiermee rekening wordt gehouden.

Die financiële compensatie moet, zoals dit reeds voorzien is in het wetsvoorstel tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat, ten laste zijn van het openbaar bestuur waarbij zij hun mandaat uitoefenen.

J. BUCHMANN.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Zelfstandigen en helpers zoals bedoeld in het koninklijk besluit n° 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en die lid zijn van een gemeenteraad, een provincieraad, een commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie, een commissie van openbare onderstand, van de Raad van de Duitse Cultuurgemeenschap of die het ambt bekleden van voorzitter van één van die instellingen of lid zijn van hun uitvoerend college, kunnen voor de uitoefening van dit mandaat benevens de ervoor toegekende vergoeding of wedde financiële compensatie ontvangen voor zover zij onderworpen zijn aan bovengenoemd koninklijk besluit.

Art. 2.

Le Roi fixe, pour chacun des mandats ou chacune des fonctions visés à l'article 1er :

- 1) le nombre maximum de jours de travail ou de parties de jours de travail pour lesquels les travailleurs indépendants ou les titulaires d'une profession libérale peuvent bénéficier d'une compensation financière;
- 2) les conditions et les modalités d'octroi de cette compensation.

Art. 3.

Lorsque le travailleur indépendant exerce l'un des mandats ou l'une des fonctions visés à l'article 1er, la compensation dont il est question à l'article 2 est précomptée sur l'indemnité attachée à la fonction selon des conditions fixées par le Roi, sans que ce précompte puisse dépasser la moitié de l'indemnité.

Art. 4.

Les compensations accordées en application de la présente loi sont à charge de l'administration publique au sein de laquelle le mandat est exercé.

Art. 5.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1977.
29 juin 1976.

Art. 2.

De Koning bepaalt voor ieder van de onder artikel 1 bedoelde mandaten of ambten :

- 1) het maximum aantal dagen of gedeelten van dagen waarvoor de zelfstandigen of de beoefenaars van vrije beroepen financiële compensatie kunnen ontvangen;
- 2) de voorwaarden en de modaliteiten waaronder deze compensatie kan worden toegekend.

Art. 3.

Wanneer de zelfstandige één van de in artikel 1 bedoelde mandaten of ambten uitoefent, wordt de compensatie waarvan sprake in artikel 2 vooraf genomen op de vergoeding welke verbonden is aan de functie volgens de door de Koning te bepalen voorwaarden, zonder dat deze voorafneming meer dan de helft van de vergoeding mag belopen.

Art. 4.

De bij toepassing van deze wet toegekende compensaties vallen ten laste van het openbaar bestuur waarbij het mandaat wordt uitgeoefend.

Art. 5.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1977.
29 juni 1976.

J. BUCHMANN,
A. DAMSEAUX.